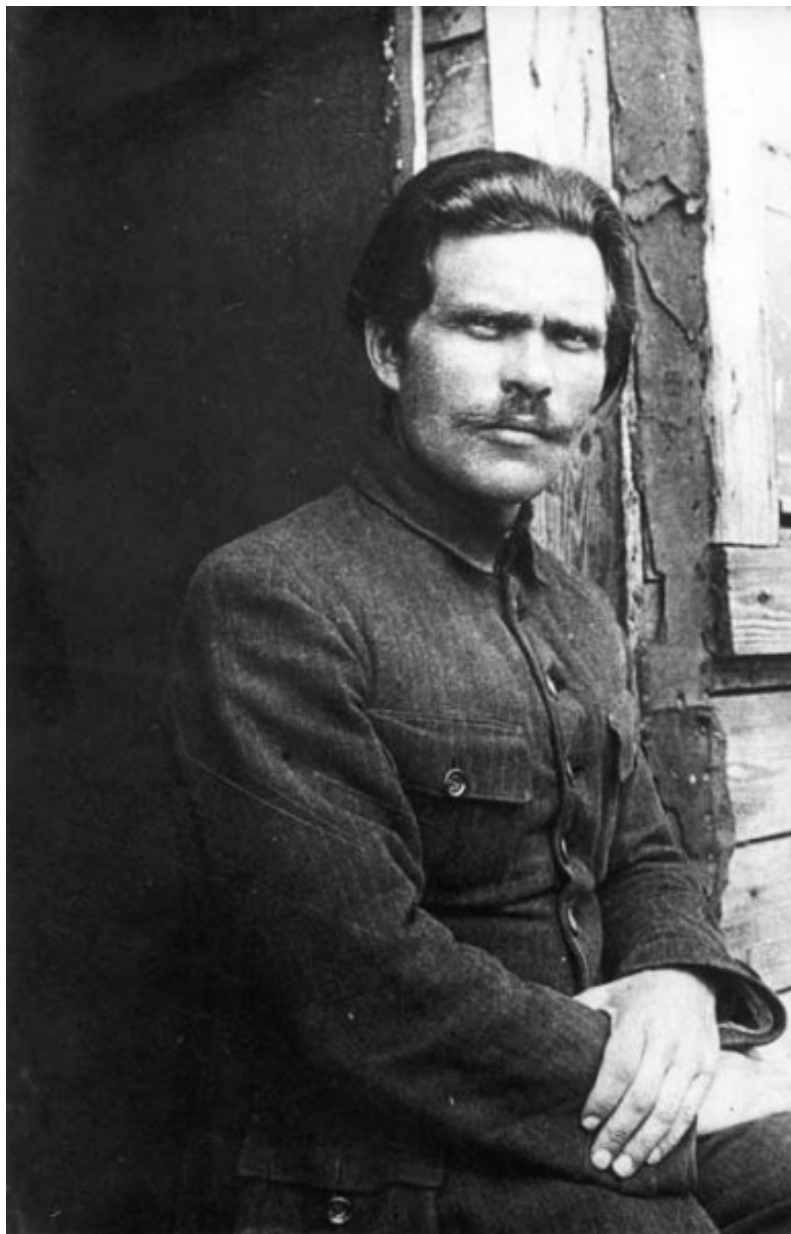

Νέστωρ Μάχνο: Η αναρχική επανάσταση

prono.gr/the-anarchist-revolution/

dimi

1/10/2015

Η μπροσούρα του Νέστωρα Μάχνο μεταφράστηκε για πρώτη φορά από τα ρωσικά στα αγγλικά από τον Μάικ Τζόουνς. Στα ελληνικά μεταφράστηκε από τον James Sotros τον Φεβρουάριο 1996 στη Μελβούρνη, όπου και κυκλοφόρησε σε μπροσούρα από το «Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης» τον Δεκέμβριο 1998, σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων.

Ο αναρχισμός είναι μια ζωή ελευθερίας και δημιουργικής ανεξαρτησίας για τον άνθρωπο, μια κατάσταση δηλαδή που δεν εξαρτάται από θεωρίες ή από προγράμματα που προσπαθούν να ελέγξουν τη ζωή του ανθρώπου στο σύνολό της. Είναι μια «διδασκαλία» που βασιζόμενη στην πραγματική καθημερινή ζωή, ξεπερνά όλους τους τεχνητούς περιορισμούς και δεν μπορεί να συνθλιφτεί από κανένα σύστημα.

Η εξωτερική μορφή του αναρχισμού είναι μια ελεύθερη, χωρίς κυβέρνηση, κοινωνία, που προσφέρει στα μέλη της ελευθερία, ισότητα και αλληλεγγύη. Οι διάφοροι οργανισμοί μπορούν να δημιουργούνται πλέον, με βάση το

ανθρώπινο αίσθημα της αμοιβαίας υπευθυνότητας που έχει παραμείνει αναλλοίωτο σε όλους τους τόπους και όλες τις εποχές.

Το αίσθημα αυτό της αμοιβαίας υπευθυνότητας είναι ικανό να εξασφαλίσει την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη για όλους τους ανθρώπους. Είναι η ολοκλήρωση εντέλει του αληθινού κομμουνισμού. Γι' αυτό, ο αναρχισμός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ανθρώπινης φύσης, έναν κομμουνισμό στη λογική του επέκταση.

Αυτό μας οδηγεί στην αναγκαιότητα να διατυπώσουμε τις βασικές θεωρητικές συνιστώσες του αναρχισμού, με το να χρησιμοποιήσουμε χειροπιαστά υλικά καθώς και με τη συστηματική επιστημονική ανάλυση.

Μερικοί άνθρωποι, εχθροί της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, προσπάθησαν να αποκρύψουν τις αλήθειες του αναρχισμού και να συκοφαντήσουν τα ιδανικά του. Διάφοροι άλλοι, μαχητές για τα δικαιώματα του ανθρώπου, προσπαθώντας να δημιουργήσουν μια άλλη μορφή ζωής, ανέπτυξαν και εκλαΐκευσαν πλατιά αυτές τις ιδέες.

Πιστεύω ότι ο Γκόντγουϊν, ο Προυντόν, ο Μπακούνιν, ο Μοστ, ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα, ο Φορ και άλλοι, ποτέ δεν έκρυψαν από τους ανθρώπους τις αναρχικές ιδέες και ποτέ δεν έδωσαν στις ιδέες αυτές την όψη ενός αμετάβλητου και άκαμπτου δόγματος. Αντίθετα, οι αναρχικές ιδέες αντιπροσωπεύουν μια συμφωνημένη προσπάθεια ώστε να αναδειχτούν οι αναρχικές ρίζες της ανθρώπινης φύσης καθώς και να αποδειχτεί ότι τα δημιουργικά επιτεύγματα του ανθρώπου ποτέ δεν είναι δυνατόν να εκτραπούν από τις αναρχικές ιδέες.

Το θεμελιώδες χαρακτηριστικό του αναρχισμού, που είναι η άρνηση κάθε δουλείας και κάθε σκλαβιάς, βρίσκεται μέσα στην ίδια την ανθρώπινη φύση. Αναρχισμός σημαίνει ελευθερία. Ο σοσιαλισμός από μόνος του δεν μπορεί να καταστρέψει τις αλυσίδες της σκλαβιάς.

Είμαι ένας αναρχικός, ένας επαναστάτης και πήρα μέρος σε ανάλογες δραστηριότητες στην Ουκρανία. Οι Ουκρανοί είναι άνθρωποι που συλλαμβάνουν, με το ένστικτό τους, τη βαθύτερη έννοια των αναρχικών ιδεών και που δραστηριοποιούνται σύμφωνα μ' αυτές. Υπέφεραν από μια απίστευτη σκληρότητα από πλευράς των κρατούντων σε βάρος τους, αλλά ποτέ δεν σταμάτησαν να μιλούν και να δρουν για την ελευθερία.

Αρκετές φορές έκανα τραγικά λάθη πάνω σ' αυτά τα δύσκολα και κακοτράχαλα μονοπάτια, γιατί ήμουν πάντα ανίσχυρος και ανίκανος να παίρνω δικαστικές αποφάσεις. Αλλά επειδή κατανοούσα τους στόχους που τα αδέρφια μου και εγώ είχαμε θέσει, προσπάθησα να παρατηρήσω την επίδραση του ζώντος αναρχισμού κατά τη διάρκεια του αγώνα μας για ελευθερία και ανεξαρτησία.

Έμεινα με την πεποίθηση, μέσα από την ερμηνεία αυτής της πρακτικής μας πάλης, ότι ο αναρχισμός είναι επαναστατικός, ποικίλλοντας και υπερέχοντας σε κάθε πλευρά της ανθρώπινης ζωής αυτής καθεαυτής. Ακόμα κι αν αισθανόμουν ότι βρισκόμουν σε ένα απόμερο τοπίο, με λιγότες και αμυδρές συμπάθειες προς την αναρχική επαναστατική δραστηριότητα εκ μέρους της τοπικής κοινωνίας, ακόμα και τότε θα μπορούσα να σε καλέσω, αναγνώστη και αδελφέ, ν' αρχίσεις τον αγώνα για τις αναρχικές ιδέες, γιατί μόνο εάν αγωνίζεσαι γι' αυτές μπορείς και να τις κατανοήσεις πληρέστερα.

Ο αναρχισμός είναι γέννημα-θρέμμα της ανθρώπινης φύσης και τρέφεται οργανικά απ' αυτήν, ελευθερώνοντας τον άνθρωπο από τη ψυχολογική δουλεία, δείχνοντάς του το δρόμο του αγώνα ενάντια στη σκλαβιά. Όσο περισσότερο αφυπνισμένος είναι ένας άνθρωπος τόσο περισσότερο μπορεί ν' αναγνωρίσει και να κατανοήσει τις αιτίες και τις συνθήκες της σκλαβιάς του, να δει το αναρχικό και επαναστατικό πνεύμα που ζητά να ξυπνήσει μέσα του., φανερώνοντας τις σκέψεις και τις δραστηριότητές του. Και αυτό το πνεύμα ενυπάρχει μέσα σε κάθε άντρα και γυναίκα, ακόμα κι αν αυτοί δεν ξέρουν τίποτα απ' τον κόσμο του αναρχισμού, ακόμα κι αν ποτέ δεν είχαν ακούσει κάτι γι' αυτόν.

Ο αναρχισμός παίζει καθοριστικό ρόλο στον εμπλουτισμό της ανθρώπινης ζωής, είναι ένας παράγοντας που έχει αναγνωρισθεί, τόσο από καταπιεστές όσο κι από καταπιεζόμενους. Οι καταπιεστές ικανοποιούν τα γούστα τους, με το να διαστρεβλώνουν συστηματικά τις αναρχικές ιδέες, ενώ οι καταπιεσμένοι τις μεταφέρουν στα σπλάχνα της κοινωνίας. Μπορεί ο σύγχρονος πολιτισμός να έχει επιτύχει να καταστήσει τον αναρχισμό προσπελάσιμο και για τ'

αφεντικά και για τους δούλους, αλλά ποτέ δεν στάθηκε ικανός να εξαλείψει αυτή τη θεμελιώδη διαμαρτυρία της ανθρώπινης φύσης, καθώς και τη θέση της ανθρώπινης ανεξάρτητης διάνοιας στο ότι δεν υπάρχει θεός.

Έχει αποδειχθεί η μειονεκτικότητα του τεχνητού των ιδεών του ιερατείου και της ιεραρχίας του. Αλλά υπάρχουν διάφορες άλλες ιδέες που έχουν προβληθεί στην κοινωνία διαμέσου του αναρχισμού, όπως ο φιλελευθερισμός, ο σοσιαλισμός και ο μπολσεβικισμός. Αυτά τα δόγματα, αν και έχουν μεγάλη επίδραση στη σημερινή κοινωνία, αν και ο θρίαμβός τους βρίσκεται σ' ένα ήδη κλονισμένο στάδιο, εξαιτίας του τεχνητού τους, έχουν απαρνηθεί την οργανική ανάπτυξη και σύνδεση με την κοινωνία κι έχουν την τάση να την παραλύουν. Ο ελεύθερος άνθρωπος από την άλλη πλευρά, έχει πετάξει μακριά το παρελθόν, με τα εμπόδια, τα ψέματα και την κτηνωδία του. Έχει θάψει το σάπιο κουφάρι, το σαθρό πτώμα της σκλαβιάς, καθώς και την αντίληψη εκείνη ότι, το παρελθόν είναι καλύτερο. Ο άνθρωπος αυτός έχει ήδη απελευθερωθεί εν μέρει από την ομίχλη των ψεμάτων και της κτηνωδίας που τον σκλάβωνε, από τη μέρα που γεννήθηκε, στη λατρεία του χρήματος, της νομιμότητας και της υποκριτικής επιστήμης.

Απελευθερώνοντας τον εαυτό του ο άνθρωπος από τη σκλαβιά αυτή, καταλαβαίνει καλύτερα την κατάσταση στην οποία βρίσκεται και τώρα το βιβλίο της ζωής του είναι ορθάνοιχτο μπροστά του. Βλέπει ότι η προηγούμενη ζωή του δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μια σκληρή κι αφόρητη σκλαβιά που κατέπνιγε όλες τις έμφυτες κλίσεις του. Βλέπει ότι, η προηγούμενη ζωή του ήταν ένα βάρος, ότι ήταν ο ίδιος ο σκλάβος για μερικούς ή αφεντικό πάνω σε άλλους, ότι κολυμπούσε μέσα σ' έναν ποταμό δακρύων ή ότι ποδοπατούσε ο ίδιος άλλους ανθρώπους.

Όταν το αίσθημα της ελευθερίας ξυπνάει στην ανθρωπότητα, τότε αυτή ξεπερνάει κάθε τεχνητό μέσο και κινείται προς την κατεύθυνση της ανεξάρτητης δημιουργικότητας. Στις παλιότερες εποχές αυτή η διαδικασία συνέβαινε σε κάθε μια γενιά αλλά τώρα η εξέλιξη αυτή προχωρεί χρόνο με το χρόνο, επειδή ο άνθρωπος δεν επιθυμεί πια να είναι άβουλο όργανο του νόμου σε βάρος άλλων ή να ανέχεται το νόμο των άλλων πάνω του. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος ελευθερωθεί από γήινους κι επουράνιους «θεούς», ελευθερωθεί από τους λεγόμενους «καλούς τρόπους» και την «ηθικότητα» που απορρέουν απ' όλα αυτά, τότε ανυψώνει τη φωνή του και παλεύει ενάντια στη σκλαβιά που πνίγει την ανθρωπότητα και αλλοιώνει τη φύση της.

Αυτός ο άνθρωπος που διαμαρτύρεται, που έχει ολοκληρωτικά κατανοήσει την πραγματική του ταυτότητα και που τώρα βλέπει με τα ίδια του τα μάτια την πραγματικότητα, δημιουργεί τώρα ομάδες ελεύθερων ανθρώπων, συνεργαζόμενων μεταξύ τους, μέσω της ιδέας και της δράσης. Οποιοσδήποτε έρχεται σε επαφή με τις ομάδες αυτές σταματά να είναι υπηρέτης και απελευθερώνεται από την κυριαρχία των άλλων πάνω του. Κάθε άνθρωπος που προέρχεται από το χωράφι, το εργοστάσιο, το θρανίο του Πανεπιστημίου ή αυτό της Ακαδημίας, θα αναγνωρίσει τον εξευτελισμό που φέρνει η σκλαβιά.

Καθώς ο άνθρωπος ανακαλύπτει την αληθινή του προσωπικότητα, πετάει μακριά όλες τις τεχνητά δημιουργημένες ιδέες που αναπτύσσονται ενάντια στα ίδια του τα δικαιώματα και συντηρούν τη σχέση αφεντικού-σκλάβου στη σύγχρονη κοινωνία. Όσο πιο γρήγορα αναδεικνύει ο άνθρωπος τα αγνά στοιχεία της προσωπικότητάς του τόσο πιο κοντά έρχεται η γέννηση μιας νέας, ελεύθερης κοινωνίας, τόσο πιο γρήγορα ο ίδιος γίνεται συνειδητός αναρχικός κι επαναστάτης. Αυτό σημαίνει ότι οι αναρχικές ιδέες είναι, ήδη, ριζωμένες μέσα στην ανθρωπότητα, ότι ο ελεύθερος άνθρωπος αναγνωρίζει τις βαθιές τους αλήθειες, τη διαύγεια και την αγνότητά τους, το μήνυμα της ελευθερίας και της δημιουργίας, το ιδανικό του αναρχισμού, τη διδασκαλία μιας ανανεωμένης ζωής για τον άνθρωπο, ως άτομο και ως κοινωνική ύπαρξη.

Στο σύγχρονο κόσμο η κοινωνία δεν ζει για τον εαυτό της αλλά για τη συντήρηση και διαιώνιση της σχέσης αφεντικού-σκλάβου. Η κοινωνία έχει ολοκληρωτικά απανθρωποποιηθεί. Με ανθρώπινους όρους μιλώντας, δεν μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει σήμερα κοινωνία. Από την άλλη, είναι αρκετά διαδεδομένη και πιστευτή από πολλούς η άποψη ότι το κράτος είναι η κοινωνία. Αλλά μπορεί να ονομάζεται «κοινωνία» μια ομάδα ανθρώπων που ζει σε βάρος όλης της ανθρωπότητας; Και γιατί θα πρέπει ο άνθρωπος, είτε ως άτομο είτε ως ομάδα, να είναι ένα τίποτα μπροστά στη νωθρή αυτή ομάδα των ηγετών;

Αυτές οι ύαινες της δεξιάς και της αριστεράς, οι πολιτικοί αρχηγοί, έχουν στεναχωρηθεί αρκετά με τις αναρχικές ιδέες. Οι μπουρζουάδες τουλάχιστον, είναι ειλικρινείς σ' αυτό. Αλλά οι κρατιστές σοσιαλιστές όλων των

αποχρώσεων, συμπεριλαμβανομένων και των μπολσεβίκων, είναι τόσο απασχολημένοι στο να εξασφαλίσουν τη διαιώνιση των υπάρχοντων νόμων, αφήνοντας τη δομή της εξουσιαστικής κοινωνίας ανέπαφη. Προσπαθούν να διασώσουν τη σχέση αφεντικού-σκλάβου με όλες τους τις δυνάμεις. Και μολονότι ξέρουν πολύ καλά ότι οι αντιφάσεις τους είναι αυτό που τους χαρακτηρίζει, ότι προσποιούνται, αγωνίζονται για να προλάβουν την έλευση του αναρχικού κομμουνισμού.

Στα προγράμματά τους, οι κρατιστές σοσιαλιστές μιλούν για την κοινωνική απελευθέρωση του ανθρώπου. Αλλά δεν υπάρχει ούτε μια λέξη για το πώς θα γίνει αυτό. Και από την άλλη, οι ίδιοι βεβαιώνουν ότι η απελευθέρωση αυτή δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί έξω από τη δική τους κηδεμονία. Η «απελευθέρωση» κάτω από τη διεύθυνση οποιασδήποτε κυβέρνησης ή πολιτικής οργάνωσης δεν μπορεί να έχει καμιά σχέση με την ελευθερία. Η αστική τάξη, που ποτέ δεν προσέφερε κάτι το όμορφο και το χρήσιμο στην κοινωνία, λέει στους καταπιεσμένους: «Αν υπάρχει τώρα σκλαβιά, θα υπάρχει πάντα. Δεν μπορούμε να μετασχηματίσουμε την κοινωνική ζωή, γιατί έχουμε επενδύσει αρκετά κεφάλαια στη βιομηχανία και τη γεωργία. Εκτός αυτού, η σύγχρονη ζωή είναι ευχάριστη για μας όλους – βασιλιάδες, προέδρους, κυβερνήσεις – και ικανοποιεί τις επιθυμίες μας». Ή λέει: «Η ζωή στη σύγχρονη μας κοινωνία είναι γεμάτη από υποσχέσεις και προκλήσεις».

«Όχι, όχι», λένε οι κρατιστές σοσιαλιστές και κομμουνιστές, «διαφωνούμε». Τότε κι αυτοί με τη σειρά τους, ορμούν κατά πάνω στους καταπιεσμένους, τους μαντρώνουν μέσα σε κόμματα και τους καλούν να εξεγερθούν σύμφωνα με τα ακόλουθα: «Πετάξτε τους αστούς από τις θέσεις που κατέχουν και πιάστε τις εσείς. Θα δουλέψουμε για σας. Θα σας απελευθερώσουμε»!

Έτσι, οι καταπιεσμένοι, που το μίσος τους για την κυβέρνηση είναι μεγάλο, αρχίζουν να τρέφουν μεγαλύτερο μίσος που, κατά τη διάρκεια της επανάστασης, καταστρέφει το μηχανισμό της εξουσίας και των αντιπροσώπων της. Αλλά, είτε από αδεξιότητα είτε από αφέλεια, επιτρέπουν στους κρατιστές σοσιαλιστές να έρθουν στην εξουσία. Με τον τρόπο αυτό, οι κομμουνιστές πήραν την εξουσία στη Ρωσία. Αυτοί οι κομμουνιστές, τα πραγματικά κατακάθια της κοινωνίας, που προκαλούν το κλάμα του κόσμου, που σκοτώνουν αθώους και κρεμούν την ελευθερία, που πυροβολούν και σκοτώνουν ανθρώπους όπως ακριβώς έκαναν και ενάντια στους αστούς. Σκοτώνουν ανθρώπους που σκέφτονται και δρουν διαφορετικά απ' αυτούς, στην κατεύθυνση να υποδουλώσουν τους πάντες κάτω από την εξουσία τους, να κλείσουν το δρόμο στη διάχυση του πνεύματος της ελευθερίας και της ανθρωπίνης δημιουργικότητας, στην κατεύθυνση να σκλαβώσουν εκ νέου τον άνθρωπο στο θρόνο της κυβέρνησης, που μόλις κατέκτησαν. Προσλαμβάνουν φρουρούς για να τους φυλάνε και δολοφόνους για να σκοτώνουν ελεύθερους ανθρώπους.

Κάτω από το βάρος των αλυσίδων, έφτιαξαν την «Εργατική Δημοκρατία» στη Ρωσία, με τα βογκητά και τους στεναγμούς των ανθρώπων, όπως ακριβώς έκαναν και οι αστοί.

Έτσι λοιπόν, ο άνθρωπος τώρα στενάζει κάτω από το ζυγό των κρατιστών σοσιαλιστών. Οι δύο δήμιοι – ο παλιός και ο νέος – είναι δυνατοί. Οι μέθοδοί τους είναι εξίσου δυνατοί για να διατηρούνται στην εξουσία. Έχουν γίνει αληθινοί κάτοχοι της τέχνης της καταστολής κάθε αντιπολίτευσης που οργανώνεται από τον άνθρωπο κάτω από το δυσβάστακτο βάρος της εξουσίας και της απελπισίας που αυτή γεννά. Αλλιώς, κατεβάζει τα χέρια και σκύβει το κεφάλι, όπως κάνει ένας καταδικασμένος σκλάβος πριν την χαρακτηριστική κίνηση του δήμιου. Εξαπλώνεται μ' αυτό τον τρόπο, η ανθρωπινή δυστυχία και η αθλιότητα, απ' όπου ο άνθρωπος θα πρέπει να πλάσει και να σφυρηλατήσει τις πεποιθήσεις του, να κάνει τους άλλους ανθρώπους αδέρφια του και να αγωνιστεί για την ελευθερία.

Ο άνθρωπος νιώθει ελεύθερος, μόνον όταν προετοιμαστεί να σκοτώσει τον κάθε δήμιο και τον κάθε εξουσιαστή μεγιστάνα, εάν αυτοί δεν επιθυμούν να σταματήσουν τα αίση τους σε βάρος της ανθρωπότητας. Είναι ελεύθερος μόνον εάν δεν αντιμετωπίζει ως θέμα προτεραιότητας την αλλαγή της κυβέρνησης και δεν παραπλανάται από την «Εργατική Δημοκρατία» των μπολσεβίκων. Είναι ελεύθερος όταν υποστηρίζει τη δημιουργία μιας αληθινά ελεύθερης κοινωνίας, βασισμένης στην αμοιβαία υπευθυνότητα, μιας μοναδικά ελεύθερης κοινωνίας. Η άποψή του για το κράτος πρέπει να είναι η άποψη της συνολικής του καταστροφής.

Εξεγερθείτε αδέρφια, ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις! Καταστρέψτε την εξουσιαστική κοινωνία των αστών και μην επιτρέψετε στους κρατιστές σοσιαλιστές και στην κυβέρνηση των μπολσεβίκων να έρθουν στη ζωή! Καταστρέψτε όλες τις εξουσίες και διώξτε μακριά τους αντιπροσώπους τους!

Υπάρχουν, όπως είπαμε, στιγμές που η εξουσία των κρατιστών σοσιαλιστών και κομμουνιστών είναι χειρότερη απ' αυτή των αστών. Μετά την εγκαθίδρυσή τους στην εξουσία, ο κομμουνιστής έγινε ύπουλος και ένοχος για πολλά. Δεν θέλουν να δουν πώς ο λαός διαβιεί. Λένε ψέματα, κλέβουν και εξαπατούν διαρκώς το λαό. Αλλά εάν ο λαός το καταλάβει αυτό, τότε θα αρχίσει να βράζει με αγανάκτηση. Τότε η κυβέρνηση θα πέσει πάνω του, θα τον καταστείλει και θα τον σφάζει στο όνομα του «σοσιαλισμού» ή του «κομμουνισμού».

Αλλά οι νέοι κρατούντες έχουν ρίξει προ πολλού τις λέξεις αυτές και τις ιδέες στο καλάθι των αχρήστων. Και είναι κάτι τέτοιες στιγμές, που ο νόμος των κρατιστών σοσιαλιστών και των μπολσεβίκων γίνεται περισσότερο εξευτελιστικός σε βάρος των καταπιεσμένων απ' ό,τι αυτός των αστών. Ενώ οι αστοί κρεμούσαν έναν επαναστάτη, οι «σοσιαλιστές» ή οι μπολσεβίκοι τον στραγγαλίζουν στον ύπνο του, ή τον σκοτώνουν με δολιότητα και τεχνάσματα. Και οι δύο περιπτώσεις συνιστούν την ίδια εξαχρείωση αλλά οι «σοσιαλιστές» είναι περισσότερο εξαχρειωτικοί και χωμένοι στη διαφθορά, εξαιτίας αυτών των άθλιων μεθόδων τους.

Κάθε πολιτική επανάσταση, είτε προέρχεται από την αστική τάξη είτε από τους «σοσιαλιστές» ή τους «κομμουνιστές», είναι καταδικασμένη να επιδείξει τα ίδια χαρακτηριστικά που περιγράψαμε πριν. Ένα παράδειγμα γι' αυτό είναι οι Ρωσικές Επαναστάσεις του Φλεβάρη και του Οκτώβρη 1917.

Οι καταπιεσμένοι ένιωσαν εν μέρει ελεύθεροι και άρχισαν να αγωνίζονται για μια συνολική ελευθερία. Αυτό το εξέφρασαν έμπρακτα, με το να διώχνουν ιδιοκτήτες γης και να οικειοποιούνται τις εκτάσεις των μοναστηριών, με το να μοιράζουν τη γη σ' αυτούς που επιθυμούσαν να την καλλιεργήσουν, χωρίς νοικιασμένη εργασία. Εργοστάσια, τυπογραφεία και άλλοι τόποι εργασίας ελέγχονταν από τους άμεσα ενδιαφερόμενους, τους εργαζόμενους σ' αυτά. Έγιναν, επίσης, προσπάθειες να δημιουργηθούν ελεύθεροι σύνδεσμοι μεταξύ των πόλεων και των χωριών. Και, φυσικά, όλος αυτός ο κόσμος που ήταν απασχολημένος με τις διαδικασίες αυτές, ήταν απληροφόρητος για το ότι υπήρχαν τοπικές κυβερνήσεις στο Κίεβο, το Χάρκοβο, την Αγία Πετρούπολη και αλλού. Όλος αυτός ο κόσμος ήταν διατεθειμένος να ιδρύσει μια νέα, ελεύθερη κοινωνία, χωρίς κυβερνήσεις, παράσιτα και εξουσιαστικές ηλιθιότητες.

Αυτή η υγιής δραστηριότητα ήταν αξιοσημείωτη στα Ουράλια, στη Σιβηρία και στην Ουκρανία. Ήταν επίσης αξιοσημείωτη και σε μερικές πόλεις, όπως το Πέτρογκραντ, η Μόσχα, το Κίεβο και η Τιφλίδα. Αλλά οι κρατιστές σοσιαλιστές και οι μπολσεβίκοι διέθεταν ένα εκτεταμένο δίκτυο μελών και επαγγελματιών δολοφόνων. Με τη βοήθεια όλων αυτών, κατάφεραν να ποδηγετήσουν τις λαϊκές ελευθερίες στη γένεσή τους. Και πρέπει να παραδεχθούμε ότι πράγματι, έκαναν μια θαυμάσια δουλειά. Η ισπανική Ιερά Εξέταση θα μπορούσε να είχε πρασινίσει από τη ζήλια της, μπροστά στα εγκλήματα των κρατιστών σοσιαλιστών και των μπολσεβίκων.

Τώρα ξέρουμε όλες τις πραγματικές αλήθειες που κρύβονται πίσω από την κυβέρνηση. Στους μπολσεβίκους και στους «σοσιαλιστές» λέμε: Αίσχος! Ατιμία! Μιλάτε για την αστική τρομοκρατία, αλλά κι εσείς κάνετε τα ίδια. Έχετε την εξουσία και είσαστε οι ίδιοι υπηρέτες των αστών και σκλάβοι των μεθόδων τους. Έχετε γίνει οι ίδιοι αστοί!

Ρίχνοντας μια ματιά στις εμπειρίες που συνάγονται από τη διακυβέρνηση του μπολσεβίκικου κομμουνισμού, κατά τη διάρκεια των πρόσφατων χρόνων, καταλαβαίνουμε ότι αυτό το συγκεκριμένο είδος σοσιαλισμού δεν μπορεί να υλοποιηθεί ποτέ, χωρίς να χρειαστούν οι μέθοδοί τους. Η εκμετάλλευση και η καταπίεση σε βάρος της πλειοψηφίας, είναι καταστάσεις έμφυτες στο σύστημα αυτό. Ο διαχωρισμός της κοινωνίας δεν συμβαδίζει με το σοσιαλισμό, ενώ οι μπολσεβίκικες μέθοδοι είναι απλά και μόνο μεταμφίσεις που χρησιμοποιούν οι εξουσιαστές με άλλο όνομα, για να απλώσουν ξανά ρίζες στην κοινωνία.

Αυτή είναι η αλήθεια. Ρίξτε μόνο μια ματιά στους βάνδαλους μπολσεβίκους και την εξουσία τους πάνω στις λαϊκές κατακτήσεις. Κοιτάξτε τους κατάσκοπους, την αστυνομία, τους νόμους, τις φυλακές, τους δεσμοφύλακες και τους κλητήρες τους. Ο Κόκκινος Στρατός είναι ο παλιός στρατός με νέο όνομα.

Φιλελευθερισμός, σοσιαλισμός, μπολσεβικισμός είναι τρεις διαφορετικοί τρόποι, που όμως συνενώνονται για να αρπάξουν την εξουσία σε βάρος της ανθρωπότητας. Και η εξουσία αυτή χρησιμοποιείται για να σταματήσει την ανθρώπινη πρόοδο προς την αυτοσυνείδηση και την ανεξαρτησία.

ΣΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ! Αυτό είναι το σύνθημα των αναρχικών προς τους εκμεταλλεόμενους. Εξεγερθείτε. Καταστρέψτε όλες τις κυβερνήσεις και μην τις αφήσετε ποτέ να ριζώσουν. Η εξουσία χρησιμοποιείται από εκείνους που ποτέ δεν έχουν ζήσει πραγματικά από τα προϊόντα του μόχθου τους.

Η κυβερνητική εξουσία ποτέ δεν θα αφήσει τους εκμεταλλεόμενους να βρουν το δρόμο προς την ελευθερία. Η κυβέρνηση, η εξουσία, είναι τα όργανα των τεμπέληδων, που θέλουν να κυριαρχούν πάνω στους άλλους και δεν τους πειράζει εάν η εξουσία βρίσκεται στα χέρια των αστών, των «σοσιαλιστών» ή των μπολσεβίκων. Δεν υπάρχει κυβέρνηση χωρίς δόντια. Δόντια να μασήσει κάθε άνθρωπο που λαχταρά μια ελεύθερη ζωή.

Αδελφέ. Δίωξε την εξουσία από τον εαυτό σου. Ποτέ μη γοητεύεσαι απ' αυτήν. Μια αληθινά συλλογική ζωή ποτέ δεν δημιουργείται με προγράμματα ή κυβερνήσεις, αλλά με την ελευθερία του ατόμου, τη δημιουργικότητα και την ανεξαρτησία του. Η ελευθερία του κάθε ατόμου εμπεριέχει το σπόρο μιας ολοκληρωτικά ελεύθερης κοινωνίας που ζει ως μια οργανικά αποκεντρωμένη ολότητα, ενωμένη στην επιδίωξη του πιο σπουδαίου ανθρώπινου στόχου: του αναρχικού κομμουνισμού.

Ο αναρχικός κομμουνισμός είναι μια σπουδαία κοινότητα σε μια κατάσταση συνολικής αρμονίας. Δημιουργείται εθελοντικά από ελεύθερα άτομα, που σχηματίζουν συνδέσμους και ομοσπονδίες, ανάλογα με τις ανάγκες τους. Ο αναρχικός κομμουνισμός επιζητεί να εξασφαλίσει τη μέγιστη ανθρώπινη ελευθερία και το δικαίωμα του ανθρώπου στην χωρίς σύνορα και όρια ανάπτυξή του, παλεύει ενάντια σε όλα τα κακά και τις αδικίες που είναι έμφυτα στις κυβερνήσεις.

Μια ελεύθερη και χωρίς κυβέρνηση κοινωνία στοχεύει στο να καλλωπίσει τη ζωή, με την πνευματική ή χειρωνακτική εργασία, που όμως θα δίνει στον άνθρωπο μόνο ανεξάντλητα πλούτη, που θα μεθά τον άνθρωπο με την ομορφιά της γης και την αυτοελευθερία.

Ο αναρχικός κομμουνισμός θα αφήσει τον άνθρωπο να αναπτύξει τη δημιουργική του ανεξαρτησία προς όλες τις κατευθύνσεις. Θα υπάρχει μια ελεύθερη και ευτυχισμένη ζωή, με αδελφική εργασία και αμοιβαιότητα. Δεν θα χρειάζονται φύλακες, δήμιοι, κατάσκοποι, πράκτορες, που είναι παράγωγα των αστών και των «σοσιαλιστών». Δεν θα υπάρχει ανάγκη για κλεψιά ή δολοφονία, όπως κάνει τώρα το κράτος.

Προετοιμαστείτε αδελφοί να δημιουργήσετε αυτή την κοινωνία. Θυμηθείτε ότι οι οργανώσεις σας θα πρέπει να είναι ασφαλείς σε επιθέσεις. Ο εχθρός της ελευθερίας σας είναι το κράτος που χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα: κατοχή ιδιοκτησίας, αγάπη για το πόλεμο και εξουσία του δικαστή, του παπά και του χωροφύλακα.

Οι ακαδημαϊκοί εκείνοι που αλλοιώνουν την αλήθεια για τον άνθρωπο, είναι αυτοί οι ίδιοι που φτιάχνουν νόμους και δικαστικές νόρμες, είναι αυτοί οι ίδιοι που γράφουν επιτήδεια και μ' έναν γλοιώδη τρόπο, για να κερδίσουν χρήμα και προνόμια. Είναι απασχολημένοι όλη την ώρα, προσπαθώντας να επαληθεύσουν τη δήθεν ορθότητα των πιο πάνω χαρακτηριστικών του κράτους, αυτών των χαρακτηριστικών που εξευτελίζουν την ανθρώπινη ζωή.

Ο εχθρός είναι σκληρός. Για χίλια και πλέον χρόνια έχει αποκτήσει πείρα από την κλεψιά, τη βία, την εκμετάλλευση και τις δολοφονίες. Αλλά τώρα περνά μια βαθιά κρίση και προσπαθεί εναγωνία ν' αλλάξει την εξωτερική του όψη, αλλά το κάνει αυτό, μόνο και μόνο επειδή η ύπαρξή του απειλείται από μια αναδυόμενη νέα γνώση. Αυτή η νέα γνώση ξυπνά τον άνθρωπο από το βαθύ λήθαργο, ελευθερώνοντας τον από τις προκαταλήψεις που εμφυτεύονται από τον σεβασμό προς τα χαρακτηριστικά του κράτους, δίνοντας του ένα όπλο για να αγωνιστεί για μια αληθινή κοινωνία.

Αυτή η αλλαγή στην εξωτερική εμφάνιση του εχθρού μας μπορεί να εκληφθεί ως ρεφορμισμός. Στη Ρωσία τα βασικά χαρακτηριστικά του κράτους φαίνονταν ότι είχαν εξαφανιστεί από προσώπου γης, αλλά στην πραγματικότητα ο εχθρός μας άλλαζε προσωρινά αυτά τα χαρακτηριστικά και ανασυντάσσεται τώρα, για να

πολεμήσει εκ νέου ενάντια μας. Το σύστημα του μπολσεβίκικου κομμουνισμού ειδικά, είναι αυτό που ανανεώνει και ενισχύει αυτά τα χαρακτηριστικά και προσπαθεί να ξεχαστεί η πάλη του ανθρώπου για την αληθινή ελευθερία.

Η μόνη αξιόλογη μέθοδος στα πλαίσια της πάλης ενάντια στη σκλαβιά, είναι η κοινωνική επανάσταση που προσκαλεί τους ανθρώπους σε μια συνεχή μάχη, σε μια συνεχή εξέλιξη. Στην αρχή, στην αρχική έκρηξη της, η κοινωνική επανάσταση είναι βίαιη και συντρίβει κάθε εμπόδιο που τεχνητά στέκεται μπροστά της. Αυτά τα εμπόδια και οι φραγμοί αυξάνουν τη δύναμη της εξουσίας. Οι αναρχικοί επαναστάτες έχουν ήδη εργασθεί σκληρά και συνεχίζουν να εργάζονται για την κοινωνική επανάσταση και κάθε άνθρωπος, που έχει συνειδητοποιήσει τη σκλαβιά του, έχει υποχρέωση να βοηθήσει τους αναρχικούς.

Την ίδια στιγμή, κάθε άνθρωπος πρέπει να αισθάνεται υπεύθυνος για όλη την ανθρωπότητα, όταν αυτή παλεύει ενάντια στα χαρακτηριστικά σημεία που συνθέτουν το κράτος ως έννοια και πράξη. Κάθε άνθρωπος επίσης, θα πρέπει να θυμάται ότι η κοινωνική επανάσταση θα χρειαστεί τις κατάλληλες μεθόδους πραγματοποίησής της. Αυτό αποτελεί μια αλήθεια των αναρχικών που προπορεύονται και ανοίγουν το δρόμο προς την ελευθερία.

Κατά τη διάρκεια της βίαιης φάσης της επανάστασης, όταν καταργείται η σκλαβιά και η ελευθερία αρχίζει να απλώνεται μ' ένα βίαιο ξέσπασμα, η οργάνωση και οι κατάλληλες μέθοδοι είναι βασικές προϋποθέσεις, ώστε να εξασφαλισθούν τα κέρδη της κοινωνίας μέχρι αυτή τη στιγμή. Στη φάση αυτή, ο κάθε άνθρωπος είναι χρήσιμος στην υπόθεση της επανάστασης. Η Ρώσικη Επανάσταση, όπου οι αναρχικοί έπαιξαν ένα σημαντικό ρόλο – και που μπορούσαν να τη φέρουν σε πέρας – μας φέρνει την εμπειρία ότι αυτοί που εξηγείρονται χάνουν τις αλυσίδες τους και δεν έχουν όρεξη να βάλουν κάποιον άλλον πάνω από το κεφάλι τους.

Στην επαναστατική τους ορμή, οι εκμεταλλεζόμενοι στη Ρωσία, ζήτησαν τη δημιουργία ελεύθερων οργανισμών που θα χρησίμευαν μόνο στο να κτίσουν μια νέα κοινωνία και που θα μπορούσαν, επίσης, να χρησιμεύσουν ως ασπίδα ενάντια σε τυχόν επιθέσεις του εχθρού.

Παρατηρώντας βαθύτερα αυτή τη διαδικασία, ερχόμαστε στο συμπέρασμα ότι η καλύτερη μέθοδος δημιουργίας μιας συλλογικής ελευθερίας είναι τα ελεύθερα συμβούλια.

Έτσι, οι αναρχικοί καλούν τους σκλαβωμένους να αγωνιστούν για τη δημιουργία αυτών των ελεύθερων οργανισμών. Τους καλούν να πιστέψουν ότι η κοινωνική επανάσταση θα φέρει την ελευθερία και θα συντρίψει ολοκληρωτικά τη σκλαβιά. Οι μόνοι που μπορούν να προστατεύσουν αυτήν την ιδέα και εντέλει την ίδια την κοινωνική επανάσταση, είναι οι άνθρωποι αυτοί που έχουν κάνει ήδη την κοινωνική επανάσταση και που έχουν εξισώσει στη ζωή τους τις ανάγκες και τους στόχους τους. Τη στιγμή που οι άνθρωποι επιτυγχάνουν την κοινωνική επανάσταση, σχεδόν αμέσως και ενστικτωδώς, αρχίζουν να δημιουργούν ελεύθερους οργανισμούς που στηρίζονται και εμπιστεύονται τις αναρχικές ιδέες. Υποστηρίζουν τα ελεύθερα συμβούλια. Τη στιγμή αυτή είναι που οι αναρχικοί θα πρέπει να τους βοηθήσουν πολύπλευρα, ώστε να πραγματώσουν τους στόχους τους.

Τα οικονομικά και άλλα συναφή προβλήματα σε μια ελεύθερη κοινωνία θα λυθούν με τη δημιουργία κο-οπερατίβων παραγωγών – καταναλωτών, όπου τα ελεύθερα συμβούλια θα δράσουν συντονιστικά και προωθητικά. Ο ρόλος των ελεύθερων συμβουλίων κατά τη διάρκεια της κοινωνικής επανάστασης πρέπει να χαρακτηρίζεται από το να καλεί τους ανθρώπους να παίρνουν τα δικαιώματά τους στη γη, στα εργοστάσια, στους άλλους χώρους εργασίας, στα ανθρακωρυχεία, στα καράβια, στα δάση και αλλού στα χέρια τους, ενώ ομάδες εθελοντών, σύμφωνα με τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και τις κλίσεις του καθένα, θα δημιουργούνται ολοένα και έτσι ένα ολόκληρο κοινωνικό εργαστήριο θα δημιουργείται κατ' αυτόν τον τρόπο, ελεύθερα και ανεξάρτητα.

Η πάλη για την κοινωνία αυτή της ελευθερίας θα απαιτήσει σπουδαίες θυσίες, αλλά θα είναι και η τελική προσπάθεια του νεοαπελευθερωμένου ανθρώπου. Στην πάλη αυτή δεν θα υπάρξει κανείς δισταγμός ούτε και συναισθηματισμός.

Ζωή ή θάνατος; Η ερώτηση αυτή θα εγερθεί πριν κάθε άνθρωπος σκεφθεί ότι πρέπει να αναλάβει άμεση δράση για να επανακτήσει τα δικαιώματά του για μια καλύτερη ζωή. Καθώς τα υγιή ένστικτα του ανθρώπου θα υπερισχύουν, ο

άνθρωπος θα είναι ο νικητής και ο πραγματικός δημιουργός.

Οργανωθείτε αδέρφια. Καλέστε κάθε άνθρωπο στις γραμμές σας. Καλέστε τον από το εργοστάσιο και το σχολείο. Καλέστε τους σπουδαστές και τους μορφωμένους. Οι εννιά στους δέκα ακαδημαϊκούς δεν θα έρθουν μαζί σας ή αν θα έρθουν θα το κάνουν με σκοπό να σας εξαπατήσουν, εάν φυσικά είναι υπηρέτες του κράτους. Αλλά ο δέκατος θα είναι πραγματικά μαζί σας. Αυτός θα είναι πραγματικός σας φίλος και θα σας βοηθήσει να νικήσετε και να καταβάλλετε τις δολιότητες των άλλων εννιά.

Οργανωθείτε. Καλέστε κάθε άνθρωπο στις γραμμές σας. Καλέστε όλους τους κυβερνήτες να σταματήσουν την κτηνωδία ενάντια στην ανθρώπινη ζωή. Εάν δεν το κάνουν, αποπλίστε την αστυνομία, το στρατό και τους άλλους μηχανισμούς του κράτους. Καταστρέψτε τις φυλακές τους, αχρηστέψτε τους νόμους τους, σκοτώστε τους δήμιους τους, αυτούς τους μακελάρηδες της ανθρωπότητας. Συντρίψτε την εξουσία. Καλέστε στις γραμμές σας τους απλούς στρατιώτες. Υπάρχουν βέβαια αρκετοί δολοφόνοι στις γραμμές του στρατού που έχουν δωροδοκηθεί για να σας σκοτώσουν. Υπάρχουν όμως ακόμα και πολλοί φίλοι σας στο στρατό, που θα εναντιωθούν στους δολοφόνους και θα έρθουν με την πλευρά σας.

Αφού, λοιπόν, θα έχουμε όλοι γίνει μια οικουμενική οικογένεια αδέρφια, θα πρέπει να πάμε λίγο μακρύτερα, στην πάλη ενάντια στο σκοτάδι, για την οικουμενική πανανθρώπινη ιδέα! Θα ζήσουμε σαν αδέρφια. Κανένας δεν θα είναι σκλαβωμένος. Το κτηνώδες πρόσωπο του εχθρού θα συντριφθεί κάτω από τη δύναμη του επαναστατικού μας στρατού.

Εάν οι εχθροί μας δεν συμφωνούν με τις ιδέες μας, θα τις επαναλάβουμε, χτίζοντας τη ζωή μας με βάση την ατομική ελευθερία του καθένα μας. Μόνο οι σκληροί εγκληματίες που ανήκουν στην υπηρεσία του κράτους, δεν θα επιθυμήσουν να βαδίσουν στο δρόμο αυτό, προς μια νέα ζωή, με βάση τη δημιουργική ανθρώπινη δραστηριότητα,. Θα προσπαθήσουν να μας πολεμήσουν για να ξανακερδίσουν την εξουσία τους. Αυτοί πρέπει να πεθάνουν.

Ζήτω η ιδέα της οικουμενικής ανθρώπινης κοινωνίας και η πάλη του ανθρώπου προς αυτή!

Ζήτω η ιδέα της αναρχικής κοινωνίας!